

11 | 2017

ROK ZAŁOŻENIA 1947

ATEST

OCHRONA PRACY

70!
ATEST
jubileusz

ISSN 1230-4700
e-ISSN 1689-0051
NAKLAD DO 6000 EGZ.
CENA 25,00 ZŁ (W TYM 5% VAT)
WYDAWNICTWO SIGMA-NOT

Szkolenie z pierwszej pomocy, cz. 7

Tę część cyklu autor poświęca resuscytacji krążeniowo-oddechowej niemowlęcia i dziecka.

W przypadku nagłego zatrzymania krążenia (NZK) wczesne rozpoczęcie resuscytacji krążeniowo-oddechowej (RKO) zwiększa szanse przeżycia poszkodowanego dziecka.

Grupy wiekowe: niemowlę – dziecko poniżej pierwszego roku życia; dziecko – w wieku pomiędzy pierwszym rokiem życia a początkiem okresu pokwitania (osiągnięcia cech dojrzałości). Po zakończeniu okresu pokwitania dzieci traktuje się jak dorosłych.

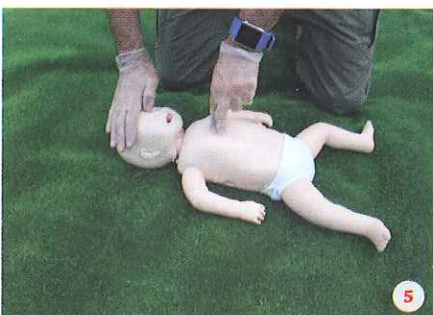
RKO niemowlęcia

1. Sprawdź przytomność niemowlaka, np. połaskocz go nóżkami, po rączkach (fot. 1 i 2). Jeśli niemowlę nie reaguje, wezwij pomoc.

2. Sprawdź, czy niemowlę oddycha:

a) udroźnij drogi oddechowe: ułóż nie-

mowlę na plecach, podłóż pod jego plecy swoją dłoń lub jednym palcem unieś brodkę do pozycji neutralnej, czyli tak, by nie stykała się z klatką piersiową (fot. 3); b) przyłóż swój policzek do ust i nosa niemowlęcia, obserwując ruchy klatki piersiowej, oddech kontroluj przez 10 sekund (mają być co najmniej 2 oddechy). 3. Jeśli nie wyczuwasz oddechu niemowlaka na swoim policzku, wykonaj 5 wdechów wstępnych (fot. 4) w następujący sposób: a) ułóż głowę w pozycji udroźnionych dróg oddechowych, jak opisano w p. 2a; b) obejmij ustami usta i nos niemowlęcia; c) wykonaj delikatny oddech; d) jeśli klatka piersiowa się uniosła, wykonaj łącznie 5 oddechów ratowniczych (pamiętaj, by ilość wydychanego powietrza nie była zbyt duża, ale na tyle wystarczająca, by unieść klatkę piersiową niemowlaka);

Andrzej Dziejca

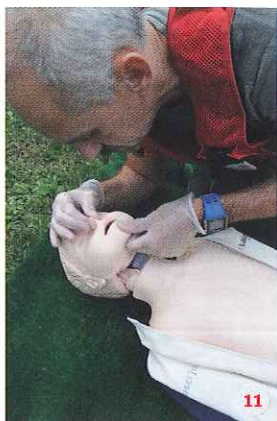
ratownik KPP, instruktor EFR, FACC

e) ponownie sprawdź oddech niemowlęcia – pamiętaj o pozycji neutralnej; f) jeśli nadal nie wyczuwasz oddechu – wezwij pogotowie ratunkowe.

4. W oczekiwaniu na pomoc ułóż niemowlę na równej, twardej powierzchni i odśłoń jego klatkę piersiową.

Uwaga! Jeśli u starszego niemowlęcia nie można objąć ust i nosa, możesz

próbować objąć swoimi ustami albo tylko usta, albo tylko nos niemowlęcia (jeśli tylko nos – należy zaciśnąć usta, aby powietrze nie wydostawało się na zewnątrz). Powoli wdmuchuj powietrze do ust i nosa niemowlęcia przez 1–1,5 sekundy, w ilości wystarczającej do widocznego uniesienia się klatki piersiowej. Jeśli wykonanie skutecznego oddechu natrafia na trudność, drogi oddechowe mogą być niedrożne. Wtedy otwórz usta dziecka i usuń z nich wszelkie widoczne przeszkody. Nigdy nie staraj się usunąć ciała obcego na ślepo. Podejmij do 5 prób w celu uzyskania efektywnych oddechów, jeśli nadal jest to nieskuteczne...

5. Natychmiast rozpocznij serię ucisków klatki piersiowej (fot. 5-8):

a) ułóż 2 palce na klatce piersiowej w dolnej połowie mostka (na wysokości linii łączącej brodawki sutkowe) – połóż drugą dłoń na głowie dziecka w celu jej stabilizacji;

b) wykonaj 30 uciśnień: pochyl się nad niemowlęciem, uciskaj szybko (100–120/min), uciskaj głęboko (na 1/3 wysokości klatki piersiowej, tj. 4 cm).

6. Wykonaj wentylację usta–usta–nos, łącznie 2 oddechy.

7. Rozpocznij następną serię 30 ucisków klatki piersiowej jak opisano w p. 5.

8. Wykonuj naprzemiennie 30 uciśnień i 2 oddechy ratownicze, dopóki niemowlę nie zacznie oddychać lub do przyjazdu karetki.

RKO dziecka

1. Sprawdź przytomność dziecka (ocień, czy dziecko reaguje na wołanie i potrząsanie; starsze dziecko zapytaj głośno: co się stało, czy wszystko w porządku, czy mnie słyszysz?).

2. Sprawdź, czy dziecko oddycha:

a) udroźnij drogi oddechowe (fot. 9): ostrożnie obróć dziecko na plecy i odchyl głowę ku tyłowi, jedną dłoń połóż

na czole, palcami 2–3 drugiej unieś brodę do góry;

b) przyłóż swój policzek do ust i nosa dziecka, obserwując ruchy klatki piersiowej (fot. 10), oddech kontroluj przez 10 sekund (mają być co najmniej 2 oddechy).

3. Jeśli nie wyczuwasz oddechu dziecka na swoim policzku, wykonaj 5 wdechów wstępnych w następujący sposób:

a) ułóż jedną dłoń na czole dziecka i dwoma palcami (kiuk i palec wskazujący) zaciśnij płatki nosa (fot. 11);

b) drugą dłonią 2 lub 3 palcami unieś brodę ku górze i odchyl głowę ku tyłowi (fot. 11);

c) obejmij swoimi ustami usta dziecka tak, aby zachować szczelność (zdj. 12);

d) wykonaj delikatny oddech;

e) jeśli klatka piersiowa się uniosła, wykonaj łącznie 5 oddechów ratowniczych (pamiętaj, by ilość wydychanego powietrza nie była zbyt duża, ale na tyle wystarczająca, by unieść klatkę piersiową dziecka);

f) ponownie sprawdź oddech dziecka;

g) jeśli nadal nie wyczuwasz oddechu – wezwij pogotowie ratunkowe.

4. Rozpocznij serię 30 ucisków klatki piersiowej:

a) umieść nasadę jednej ręki bezpośrednio nad dolną połowę mostka (fot. 13-15);

b) wykonaj 30 uciśnień (fot. 16, 17): pochyl się nad poszkodowanym, wyprostuj rękę w stawie łokciowym, uciskaj szybko (100–120/min), uciskaj głęboko (1/3 wysokości klatki piersiowej, tj. 5 cm), jeśli brakuje ci sił, uciskaj dwiema rękami.

5. Wykonaj wentylację usta–usta, łącznie 2 oddechy.

6. Rozpocznij następną serię 30 ucisków klatki piersiowej, jak opisano w p. 4.

7. Wykonuj 30 uciśnień i 2 oddechy ratownicze, dopóki dziecko nie zacznie oddychać lub do przyjazdu karetki. ■